

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Şedință publică de la 19 Martie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de recurenta-părâta, împotriva sentinței nr...../14.11.2018, pronunțată de Tribunalul, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul, în contradictoriu cu intimata-reclamantă

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-părâtă, prin consilier juridic, conform delegației aflată la fila 23 din dosarul cauzei, precum și intimata-reclamantă, prin avocat, conform împuternicirii avocațiale aflată la fila 24 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează că recursul este declarat și motivat în termen legal, iar cauza a fost repusă pe rol în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, după care;

Curtea pune în discuția părților repunerea cauzei pe rol în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în ceea ce privește interpretarea Legii 153/2017 Anexa II capitolul I pct. 2 nota I, respectiv dacă din categoria personalului de specialitate din DSVSA face parte și personalul încadrat în Serviciul de Control în Sănătate Publică cu pregătire profesională superioară în medicină, și confirmare specialitățile medicale de igienă, medicina muncii și sănătate publică prev. de art. 5 alin. 4 din Ordinul nr. 1078/2010.

Consilier juridic, pentru recurenta-părâta a arătat că sunt îndeplinite condițiile cumulative prev. de art. 519 Cod pr. civilă și lasă la latitudinea instanței cererea de sesizare a ÎCCJ.

Avocat, pentru intimata reclamantă a arătat că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 519 C.p.c., astfel că sesizarea ÎCCJ este legală și oportună. A arătat că este de acord cu formularea întrebării dispusă de instanță pentru sesizarea ÎCCJ. A arătat că se dorește lămurirea faptului dacă este vorba despre funcționar public în sensul Legii 188/199 sau se respectă principiul specialității în sensul Legii 153/2017 cu trimitere la actul medical raportat la Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010.

Consilier juridic, pentru recurenta-părâta a arătat că este de acord cu formularea propusă de instanță având în vedere că se raportează la Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010.

CURTEA,

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

I) Admisibilitatea sesizării

Curtea de Apel constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1) - de lămurirea chestiunii de drept dacă în interpretarea Nota 1 pct. 2 capitolul I din Anexa II- „Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială” la Legea cadru nr. 153/2017, din categoria personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică face parte și personalul încadrat în Serviciul Control în Sănătate Publică cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale în igienă, medicina muncii, sănătate publică, prevăzut la art. 5 alin 4 din Ordinul nr. 1078/2010 al Ministrului Sănătății. depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în baza

interpretării acestor dispoziții legale, alăturat altor argumente, instanța de fond a reținut că acțiunea formulată de reclamantă este întemeiată.

Aceste aspecte sunt repuse în discuție și în fața instanței de control judiciar, prin recursul formulat de instituția publică pârâtă fiind contestată calificarea funcționarilor publici cu atribuții de control din cadrul Serviciului Control în Sănătate Publică din Direcțiile de Sănătate Publică ca fiind „personal de specialitate medicală din direcțiile de sănătate publică”, chiar dacă aceștia au pregătire superioară în medicină și confirmare în specialitatea medicală de igienă, medicina muncii, sănătate publică, situație în care se regăsește și reclamanta intimată, stabilirea modului de interpretare al noțiunii de „personal de specialitate” fiind esențială pentru stabilirea corectei salarizări a reclamantei pârâte, respectiv conform dispozițiilor Anexei nr VIII la Legea cadru nr 153/2017 sau în baza dispozițiilor Anexei nr II la Legea cadru nr 153/2017.

2) - problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din analiza practiciei judiciare a instanței supreme în materie civilă și de contencios administrativ existentă pe site-ul www.scj.ro;

3) - problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 19 martie 2019, pe portalul ICCJ.

4) - Cauza se află pe rolul unei instanțe de control judiciar, Curtea de Apel, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

II). Expunerea succintă a cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului la data de 10.08.2018, sub nr., reclamanta, șef Serviciu Control în Sănătate Publică al, gradul II, gradația 5, medic specialist în sănătatea ambientală și medic primar specialitatea igiena mediului, a chemat în judecată pârâta, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Dispoziției nr./27.05.2018, prin care se modifică Dispoziția nr./15.02.2018 în sensul corectării salariului de bază brut stabilit cu data de 01.01.2018 în conformitate cu Legea nr. 153/2017; stabilirea nivelului de salarizare pentru funcțiile publice specifice în cadrul aceleiași instituții, prin asimiilare cu funcțiile și salariile de bază prevăzute în Anexa II la Legea nr. 153/2017, aplicabile personalului de specialitate care exercită activitatea de inspecție sanitară de stat, retroactiv și pentru viitor, până la modificarea legislației sau încetarea raportului de muncă; emiterea unei dispoziții prin care să-i fie acordat salariul corespunzător funcției publice specifice desfășurate în cadrul instituției, aferent Anexei II la Legea nr. 153/2017; obligarea instituției la recalcularea, alocarea și plata drepturilor bănești reprezentând diferența dintre drepturile salariale cuvenite prin aplicarea asimiilării cu funcțiile și salariile de bază prevăzute în Anexa II la Legea nr. 153/2017 și a drepturilor salariale efectiv acordate începând cu luna ianuarie 2018 și până la data soluționării cererii de chemare în judecată și, pe cale de consecință, actualizarea acestor sume cu rata inflației de la data scadenței fiecărei și până la data plășii elective a sumelor datorate și a dobânzii legale calculate, conform dispozițiilor legale, începând cu data formulării cererii de chemare în judecată și până la data plășii efective.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că prin Dispoziția nr./27.04.2018, s-a dispus modificarea art. I din Dispoziția nr./15.02.2018, în sensul corectării salariului brut stabilit cu data de 01.01.2018 în conformitate cu Legea nr. 153/2017, modificată și completată prin Legea nr. 79/2018.

Pe cale de consecință, începând cu data de 01 ianuarie 2018, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. 3 lit. a), alin. 6 și alin. 7 din Legea nr. 153/2017, reclamantei, inspector grad asistent gradația 2, în cadrul Serviciului Control în Sănătate Publică - Comp. Control servicii de asistență medicală primară, asistență medicală ambulatorie de specialitate și din unitățile cu paturi al Direcției de Sănătate Publică, i s-a stabilit un salariu de bază conform Anxei VIII ”Administrație” din Legea nr. 153/2017.

Prin art. 2 al aceleiași dispoziții contestate, s-a dispus ca începând cu data de 01.04.2018, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017 modificat prin art. II din Legea nr.

79/2018, recalcularea salariului de bază prin raportarea salariului de bază stabilit conform art. 38 alin. 3 lit. a) la salariul de bază stabilit în Anexa VIII, Cap. I, Lit. A, Secț. II majorat cu 15% pentru complexitatea muncii conform pct.2 din NOTA de la Cap.I, Lit. A, Secț. II din Anexa VIII.

Se arată în preambulul dispoziției contestate, ca temei al modificărilor salariale dispuse, Referatul nr./04.04.2018 întocmit de compartimentul de specialitate, respectiv Biroul RUNOS din cadrul DSP și prevederile legislative reținute de Legea nr. 78/2018 pentru aprobarea OUG nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr.80/2018 pentru aprobarea OUG nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și Or. MS nr. 1078/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcțiilor de Sănătate județene și a Municipiului București.

A arătat reclamanta că, este absolventă a Universității din, Facultatea de Medicină din anul 1987, specializarea medicină generală și în baza Ordinului MECI nr./28.07.2010 i-a conferit titlul de doctor în medicină.

Totodată în urma susținerii examenelor în ianuarie 1994 și iunie 1998 a fost confirmată ca medic specialist în sănătatea mediului ambiental, respectiv medic primar specialitatea igiena mediului.

A înțeles să conteste Dispoziția nr./27.04.2018 pentru motive de netemeinicie și nelegalitate, în sensul că în aplicarea Legii - cadru nr. 153/2017, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 79/2018, DSP trebuia să rețină faptul că salarizarea sa ar fi trebuit să se circumscrive ANEXEI nr. II: FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "SĂNĂTATE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ", SUBCAPITOLUL 2: Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanităr din unități sanitare și unități de asistență medico-socială.

În susținerea acestui fapt arată că potrivit art.(3) NOTĂ: 1. Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică.

De asemenea, personalul care desfășoară control în sănătate publică - direcția de sănătate publică beneficiază de majorarea salariului de bază avut, potrivit art.4 pct.1.4 din Capitolul I Subcapitolul 1 din ANEXA II la Legea nr. 153/2017.

Aceasta în considerarea faptului că exercită activitatea de inspecție sanitară de stat, fiind personal de specialitate, astfel cum este prevăzut de art.27 alin. 1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată.

Astfel, se face trimitere la Ord. MS nr. 1.078/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.550 din 5 august 2010.

Susține reclamanta că este medic primar igienă și potrivit Cap.II Clasificarea funcțiilor publice Categorii de funcționari publici, art.7 alin.1, din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată: "Funcțiile publice se clasifică după cum urmează: a) funcții publice generale și funcții publice specifice (...)" și potrivit alin.3 "Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice."

Mai mult, potrivit art. 14 din Legea nr.188/1999: "Sunt funcționari publici de execuție din clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale: consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora

Atribuțiile și responsabilitățile cu caracter specific (caracteristice unei funcții publice specifice) aferente funcției ocupate de reclamantă rezidă din actul administrativ de numire, din fisa postului, numeroasele acte emise de autoritate în îndeplinirea activității de control, dar și din activitatea specifică a structurii din care face parte funcționarul public.

Totodată, nivelele diferite de salarizare sunt prevăzute în anexele de la legislația specifică privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar încadrarea reclamantului în familia ocupațională prevăzută de Anexa nr.VIII Familia Ocupațională de Funcții Bugetare "Administrație", reprezintă o interpretare eronată a legii, în condițiile în care prevederile art.28 nu reprezintă o excepție pentru o categorie de personal salarizat doar la un anumit nivel.

Prin Dispoziția nr./27.04.2018, angajatorul DSP asimilează funcția deținută de petent cu personalul din FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "SĂNĂTATE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ" la Legea nr.153/2017, acordându-i reclamantei majorarea de 7,5% a salariului de bază potrivit prevederilor pct. II din Secțiunea 1.4. la Cap. I din Anexa nr. II la lege, deși stabilește salariul de bază potrivit Anexei VIII Cap. I lit.A Secțiunea II (SBG).

În drept, invocă disp. Legii nr. 153/2017, art. 23, 27 din Legea nr.95/2006, OMS nr. 1078/2010, Legea nr. 188/1999, Legea nr.554/2004 cu modificările și completările ulterioare și Legea nr.250/2016.

Pârâta a formulat întâmpinare la acțiunea formulată susținând că urmăre a apariției Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, a procedat la aplicarea etapizată a acesteia aşa cum prevede art. 38, alin 1 din lege.

In sensul aplicării prevederilor mai sus menționate, a fost emisă Decizia nr./15.02.2018 în care se arata care este quantumul salarial prin aplicarea majorării de 25 prin comparație cu cel conform Anxei VIII, respectiv cel prevăzut pentru anul 2022.

Acordarea salarizării reclamantei în conformitate cu prevederile Anexei VIII, Capitolul I, lit.a, secțiunea II din Legea nr. 153/2017 s-a făcut datorita faptului ca aceasta este funcționar public, fapt confirmat și reglementat prin art. 5, alin.3 din Ordinul M.S. nr. 1078/2010 invocat în acțiune și anume: " Personalul direcției de sănătate publică județene și a municipiului București este constituit din funcționari publici, precum și alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică (serviciile de supraveghere și control boli transmisibile, evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă, evaluarea și promovarea sănătății, respectiv laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică) și personalul compartimentului administrativ și menenanță - care sunt personal contractual."

Din economia textului mai sus invocat, dar și din organograma direcțiilor de sănătate publică se poate observa ca personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică (serviciile de supraveghere și control boli transmisibile, evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă, evaluarea și promovarea sănătății, respectiv laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică) și personalul compartimentului administrativ și menenanță - este constituit din personal contractual, restul personalului angajat în cadrul acestora exercitând prerogative de putere publică și având astfel calitatea de funcționar public.

Pentru o și mai justă interpretare a legii este de menționat faptul ca în întreg cuprinsul Anxei II din Legea 153/2017 se folosește sintagma "medic" aceasta fiind specifică personalului contractual, ori reclamanta face parte din Serviciul de Control în Sănătate Publică și are în mod clar și evident calitatea de funcționar public iar funcția pe care o ocupă nu este aceea de medic (aceasta fiind doar pregătirea profesională) ci funcția publică de execuție, respectiv "inspector gr. asistent, gradația 2".

În aceste condiții salarizarea reclamantei este aceea reglementată de Legea nr. 153/2017 la Anexa VIII FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "ADMINISTRAȚIE" specifică funcționarilor publici.

Împrejurarea ca salariul de baza i-a fost majorat cu 7,5% conform prevederilor Anxei II, Capitolul I, Secțiunea 1.4 nu este de natură a duce la concluzia ca DSP a asimilat funcția reclamantei (care este fără dubiu, una publică) cu cea deținuta de personalul din familia ocupatională de funcții bugetare "SĂNĂTATE SI ASISTENTA SOCIALA" ci nu a făcut altceva decât să aplice corect prevederile Legii 153/2017 care, la articolele menționate mai sus precizează ca personalul care desfășoară control în sănătate publică - direcția de sănătate publică - beneficiază de aceasta majorare pe perioada cât exercită aceste funcții.

Simplul fapt ca legiuitorul a înțeles să facă aceasta mențiune în Anexa II și nu în Anexa VIII din Legea 153/2017 nu schimba prevederea expresa din legea specială, respectiv art.5, alin.3 din OMS nr. 1078/2010 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, și anume ca personalul încadrat în Serviciul de Control în Sănătate Publică (din care reclamanta face parte) are calitatea de funcționar public.

Cat privește majorarea cu 7,5 a salariului reclamantului, Legea 153/2017 prevede în Anexa II, Capitolul I, Secțiunea 1.4 acordarea acesteia Legea 153/2017 persoanelor care desfășoară control în sănătate publică din direcțiile de sănătate publică care nu sunt în mod obligatoriu de specialitate medicală;

De remarcat este faptul ca întreaga argumentație folosită de reclamantă în acțiunea formulată, confirmă faptul că deține funcție publică și nu contractuală, ori, salarizarea specifică funcționarilor publici fiind cea reglementată în Anexa VIII FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "ADMINISTRAȚIE";

Intr-o ultima ordine de idei a precizat că Legea 250/2016 nu-si mai găsește aplicabilitatea, atât salariul reclamantei cât și cel al întregului personal al Direcției de Sănătate Publică fiind stabilit începând cu data de 1 ianuarie 2018 în conformitate cu prevederile Legii 153/2017.

Fata de cele expuse a solicitat respingerea acțiunii și menținerea Dispoziției nr./27.04.2018, ca fiind întocmită în conformitate cu prevederile legale.

Prin sentința nr..... din data de 14.11.2018, pronunțată de Tribunalul, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. s-a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta, în contradictoriu cu părâta

A fost anulată Dispoziția nr. din 27.05.2018 emisă de părâta în ceea ce privește stabilirea salariului reclamantei.

A fost obligată părâta la emiterea unei noi dispoziții prin care să stabilească salariul reclamantei, începând cu data de 01.01.2018 și, în continuare, prin raportare la salariile de bază pentru funcțiile prevăzute la Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017.

Pentru a se pronunța astfel instanța de fond a reținut că reclamanta este angajată la Direcția de Sănătate Publică, având funcția de șef serviciu control sănătate publică gradul II (inspector șef), gradația 5, iar prin Dispoziția nr./27.04.2018 emisă de părâta, s-a dispus modificarea art. I din Dispoziția nr./15.02.2018, în sensul corectării salariului brut stabilit cu data de 01.01.2018 în conformitate cu Legea nr. 153/2017, modificată și completată prin Legea nr. 79/2018.

Pe cale de consecință, începând cu data de 01 ianuarie 2018, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. 3 lit. a), alin. 6 și alin. 7 din Legea nr. 153/2017, s-a stabilit salariul de bază conform Anexei VIII "Administrație" din Legea nr. 153/2017.

Prin art. 2 al aceleiași dispoziții, s-a dispus ca începând cu data de 01.04.2018, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017 modificat prin art. II din Legea nr. 79/2018, recalcularea salariului de bază prin raportarea salariului de bază stabilit conform art. alin. 3 lit. a) la salariul de bază stabilit în Anexa VIII, Cap. I, Lit. A, Secț.II majorat cu 15% pentru complexitatea muncii conform pct. 2 din NOTA de la Cap. I, Lit. A, Secț. II din Anexa VIII, urmând ca reclamanta să aibă un salariu de bază brut lunar în sumă de 9,731 lei.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat plângere prealabilă, prin care a solicitat, în esență, revocarea Dispoziției nr./27.04.2018 și stabilirea nivelului de salarizare prin raportare la salariile prevăzute în Anexa nr. II la Legea nr. 152/2017.

Plângerea prealabilă a fost respinsă prin adresa nr./19.06.2018.

A reținut instanța de fond că reclamanta este absolventă a Universității din, Facultatea de Medicină din anul 1987, specializarea medicină generală și în baza Ordinului MECI nr./28.07.2010 i-a conferit titlul de doctor în medicină.

Totodată în urma susținerii examenelor în ianuarie 1994 și iunie 1998 a fost confirmată ca medic specialist în sănătatea mediului ambiental, respectiv medic primar specialitatea igienă mediului.

Prin Dispoziția nr./25.07.2017 a Direcției de Sănătate Publică a fost încadrată pe funcția publică de inspector grad superior gradația 5 prevăzută în Anexa nr.VIII - Familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație", Cap.I, lit.A, Secțiunea II. Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale din Legea nr. 153/2017.

A invocat instanța dispozițiile art. 27 alin. 1 din Legea nr. 95/2006, art. 5 alin. 3 și 4 din Ordinul M.S. nr. 1078/2010 și a reținut că personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică este alcătuit din funcționari publici, care au pregătire profesională superioară în medicină și care

exercită prerogative de putere publică în domeniul, respectiv efectuează activitatea de inspecție sanitară de stat, nu de către personalul contractual, aşa cum susține părâta.

Potrivit disp. alin. 3 din Subcapitolul 2. Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar din unități sanitare și unități de asistență medico-saniatară al Anexei nr. II "NOTĂ: 1. Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică."

Analizând logic și sistematic normele juridice citate, instanța a reținut că este evidentă intenția legiuitorului ca personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică, respectiv funcționarii publici care au prerogative de control și au pregătire profesională superioară în medicină să beneficieze de același salar la același nivel de salarizare ca și personalul din unitățile clinice.

În consecință, rezultă din analiza textelor menționate că, deși legiuitorul a reglementat salarizarea funcționarilor publici în cuprinsul Anexei nr. VIII, pentru funcționarii publici cu pregătire profesională superioară în medicină, cu confirmare în specialitățile medicale indicate (igienă, medicina muncii, sănătate publică) și care desfășoară activitatea de inspecție sanitară, a instituit o excepție, aceștia urmând a fi salarizați la același nivel de salarizare ca și personalul din unitățile clinice.

În același sens, instanța a reținut că, în conformitate cu prevederile Anexei II, Capitolul I, Secțiunea 1.4 prevederile Legii 153/2017 salarul de bază al personalului care desfășoară control în sănătate publică - direcția de sănătate publică a fost majorat cu 7,5 % pe perioada cât desfășoară aceste funcții.

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă că reclamanta are studii superioare de medicină, a fost confirmată ca medic specialist în sănătatea mediului ambiental, respectiv medic primar specialitatea igienă mediului și desfășoară activitate de inspecție sanitară. De asemenea, părâta a recunoscut că a făcut aplicarea Secțiunii 1.4 și a majorat salarul reclamantei cu 7,5%, însă nu a explicat de ce a aplicat numai această prevedere și nu și alin. 3 din Subcapitolul 2. Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar din unități sanitare și unități de asistență medico-saniatară al Anexei nr. II, care prevede stabilirea salarului de bază al reclamantei conform Anexei nr. II.

A concluzionat instanța că, în conformitate cu prevederile Legii 153/2017, reclamanta era îndreptățită să fie salarizată la nivelul salarului de bază din cadrul unităților clinice, echivalarea fiind strict dosar sub acest aspect, nu și sub alte aspecte cum ar fi funcția deținută sau gradul profesional, susținerile reclamantei cu privire la posibilitatea încadrării pe o funcție publică specifică și apărările părâtei sub acest aspect fiind lipsite de relevanță.

Pentru motivele arătate, instanța a anulat Dispoziția nr. din 27.05.2018 emisă de părâta în ceea ce privește stabilirea salarului reclamantei și a obligat părâta la emiterea unei noi dispoziții prin care să stabilească salarul reclamantei, începând cu data de 01.01.2018 și, în continuare, prin raportare la salariile de bază pentru funcțiile prevăzute la Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017.

Împotriva sentinței nr..... din data de 14.11.2018, pronunțată de Tribunalul, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. a declarat recurs recurenta-părâta, intemeiat pe dispozițiile art 488 alin 1 pct 8 Cod pr civilă.

A solicitat recurenta părâta admiterea recursului, casarea cu reținere a sentinței și în rejudecare respingerea acțiunii, susținând că în mod nejustificat instanța de fond a anulat Dispoziția nr. /2018, întrucât în mod greșit a reținut că deși legiuitorul a reglementat salarizarea funcționarilor publici în cuprinsul Anexei nr. VIII din Legea nr 153/2017, este evidentă intenția legiuitorului ca personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică, respectiv funcționarii publici care au prerogative de control și au pregătire profesională superioară în medicină să beneficieze de același salar la același nivel de salarizare ca și personalul din unitățile clinice, ale căror salarii au fost stabilite potrivit dispozițiilor alin 3 din Subcapitolul II al anexei II, nota din legea cadru de salarizare.

Arată recurenta că salarizarea reclamantei a fost făcută în conformitate cu prevederile Anexei nr VIII, capitolul I, lit a, secțiunea II din Legea nr 153/2017, datorită faptului că este funcționar public, fapt confirmat și de dispozițiile art 5 alin 3 din Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010, reclamanta fiind funcționar public iar funcția pe care o ocupă nefiind aceea de medic (aceasta fiind doar pregătirea profesională), ci funcția publică de conducere, respectiv „șef serviciu control în sănătate publică, gradul II, gradația 5”.

Invocă recurrenta faptul că potrivit art 31 alin 3 din Legea nr 188/1999, salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind sistemul unitar de salarizare pentru funcționarii publici, corect fiind stabilit salariul acesteia în baza anexei nr VIII din Legea nr 153/2017.

Totodată invocă recurrenta faptul că majorarea salariului reclamantei cu procentul de 7,5%, conform prevederilor Anexei nr II, capitolul I, secțiunea 1.4, a fost făcută întrucât persoanele care desfășoară control în sănătate publică, din cadrul direcțiilor de sănătate publică, beneficiază de această majorare pe perioada cât exercită aceste funcții, deși ele nu sunt în mod obligatoriu de specialitate medicală, invocând dispozițiile art. 9 din Norma la Ordinul Ministrului Sănătății nr 824/2006 unde se arată că inspectori sanitari pot fi medici primari și specialiști, farmaciști specialiști, asistenți medicali principali, chimici, fizicieni și biologi principali și specialiști, psihologi principali, ingineri.

La termenul din data de 19.03.2019, Curtea, din oficiu, a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv dacă în interpretarea Notei 1 pct. 2 capitolul I din Anexa II – „Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială” la Legea cadru nr. 153/2017, din categoria personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică face parte și personalul încadrat în Serviciul Control în Sănătate Publică din Direcțiile de Sănătate Publică, cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale în igienă, medicina muncii, sănătate publică, prevăzut la art. 5 alin 4 din Ordinul nr. 1078/2010 al Ministrului Sănătății.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Părțile nu au depus în scris punctul lor de vedere cu privire la această chestiune de drept, apreciind, prin apărător și consilier juridic, verbal în ședință publică de la data de 19.03.2019, ambele părți precizând că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție din oficiu de instanță de recurs, apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Norme de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Conform Nota 1 pct. 2 capitolul I din Anexa II – „Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială” la Legea cadru nr. 153/2017 „Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică”.

Potrivit art. 5 alin 4 din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, „Personalul încadrat în serviciul de control în sănătate publică are pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii, sănătate publică, respectiv asistenți medicali, cu studii postliceale sau superioare, precum și alt personal cu studii superioare a cărui pregătire profesională este necesară în desfășurarea activităților de control.”

2. Alte norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

Conform art 5 alin 3 din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății „Personalul direcției de sănătate publică județene și a municipiului București este constituit din **funcționari publici**, precum și **alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar** care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică (serviciile de supraveghere și control boli transmisibile, evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă, evaluarea și promovarea sănătății, respectiv laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică) și **personalul compartimentului administrativ și menenanță** - care sunt personal contractual.”, iar conform alin 4 al aceluiași articol.

Totodată, potrivit art. 27 alin. 1 din Legea nr. 95/2006 republicată "Activitatea de inspecție sanitară de stat se exercită de către **personalul de specialitate** împuñnicit de instituțiile cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat, conform normelor generale și specifice elaborate de către acestea și aprobată prin ordin al ministrului sănătății."

În același timp, potrivit art 38 alin 3 lit b) din Legea nr 153/2017 „începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și

ambulanțieri/șoferi autosanitară prevăzute în anexa nr. II cap. I se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022" iar potrivit pct 14 din tabelul de la pct. 1.4 Capitolul I Anexa II la Legea cadru nr 153/2017 , beneficiază de majorarea salariului de bază avut cu un procent de 7,5%, personalul „care desfășoară control în sănătate publică - direcția de sănătate publică”.

3. Prezentarea jurisprudenței Curții de Apel

Prin sentința nr./2018 din data de 05 Decembrie 2018, pronunțată de Tribunalul - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr., a fost admisă acțiunea formulată de reclamantă.

A fost anulată Dispoziția nr. din 27.05.2018, emisă de părăță, în ceea ce privește stabilirea salariului reclamantei.

A fost obligată părăta la emiterea unei noi dispoziții prin care să stabilească salariul reclamantei, începând cu data de 01.01.2018 și în continuare până la data intervenirii unei cauze legale de modificare, prin raportare la salariile de bază pentru funcțiile prevăzute la Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017.

Tribunalul a reținut, urmare a interpretării coroborate a dispozițiilor art. 27 alin. 1 din Legea 95/2006, art. 5 alin. 3 și 4 din OMS nr. 1078/2010 și Notei nr. 1 la alin. 3 din Subcapitolul 2. Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar din unități sanitare și unități de asistență medico sanitară al Anexei II la Legea 153/2017, că intenția legiuitorului a fost ca personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică, respectiv funcționarii publici care au prerogative de control și pregătire sperioară în medicină, să beneficieze de nivelul de salarizare prevăzut pentru personalul din unitățile clinice, așa încât, cum reclamanta este absolventă de studii superioare de medicină și desfășoară activitate de inspecție sanitară, salariul acesteia urmează a fi stabilit potrivit Anexei II la Legea 153/2017.

Prin decizia nr./2019 din 14 Februarie 2019, Curtea de Apel a admis recursul formulat de părăță Direcția de Sănătate Publică, a casat sentința și, rejudicând a respins cererea de chemare în judecată reținând că așa cum se desprinde cu evidență din dispozițiile alin. 3 al art. 5 din ordinul 1078/2010 în cadrul direcțiilor de sănătate publică își desfășoară activitatea două categorii de personal, funcționari publici, care exercită prerogative de putere de putere publică; alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică și personalul compartimentului administrativ și menenanță - care sunt personal contractual, iar între cele două categorii de personal există o diferențiere netă dată de atribuțiile exercitatice, pe care dispozițiile legale o subliniază prin trimiterea la prerogativele de putere publică ce sunt exercitat exclusiv de funcționarii publici, iar nu și de alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar, iar faptul că alin. 4 al art. 5 din Ordinul Ministrului Sănătății, impune o condiție comună pentru ambele categorii, legată de pregătirea profesională în anumite specialități medicale, nu este de natură a înlătura această diferențiere și de a crea identitate între categoriile de personal analizate.

A mai reținut Curtea că, faptul că reclamanta a absolvit studii medicale superioare, fiind confirmată ca medic primar în specialitatea epidemiologie, nu este de natură a o plasa pe aceasta în cea de-a doua categorie de personal avută în vedere de art. 5 alin. 3 din OMS nr. 1078/2010, calitatea de funcționar public, ce implică în mod necesar exercițiul prerogativelor de putere publică, împiedicând această încadrare chiar dacă, una din condițiile pentru ocuparea funcției publice exercitată viza tocmai o astfel de calificare și specializare medicală.

Altfel spus, nivelul de studii și specializarea medicală reprezintă o condiție pentru ocuparea de către reclamantă a funcției publice, însă în baza actului de numire emis în condițiile legii, calitatea acesteia este de funcționar public, iar nu de „personal de specialitate” în sensul Notei nr. 1 la Cap. I, pct. 2 din Anexa la Legea 153/2017, sintagmă în care poate fi încadrată numai cea de-a doua categorie de personal din cele analizate anterior.

Recursurile declarate în celelalte cauze cu obiect similar aflate pe rolul Curții de Apel, nu au fost încă soluționate.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

În ceea ce privește soluțiile pronunțate de tribunale, ca instanțe de fond, Curtea reține că jurisprudența acestor este divergentă, așa cum a fost identificată aceasta prin examinarea sitemului de evidență ECRIS.

Astfel, prin sentințele nr./2018 pronunțată de Tribunalul în dosarul nr și nr/2018, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr, a fost respinsă cererea reclamantelor de anulare a dispozițiilor de salarizare și de obligare a părâtelei la emiterea unor dispoziții de salarizare în baza Anexei nr. II la Legea cadru nr 153/2017, considerându-se în esență că reclamantelor, funcționari publici, le sunt aplicabile dispozițiile Anexei nr VIII la/ Legea cadru nr 153/2017.

Prin sentințele nr/2018, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr și nr./2018, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr, au fost admise cererile reclamatei și obligată părâta la emiterea unei noi dispoziții prin care să stabilească salariul reclamantelor, începând cu data de 01.01.2018 și, în continuare, prin raportare la salariile de bază pentru funcțiile prevăzute la Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017, instanțele considerând în esență că, funcționarii publici cu studii medicale de specialitate, din cadrul Serviciului de Control în Sănătate Publică din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, fac parte din categoria „personalului de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică”, menționat în Anexa II la Legea nr 153/2017.

Prin sentința nr/16.10.2018, pronunțată de Tribunalul -Secția a II Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr fost respinsă cererea reclamatei de anulare a Dispozițiilor de salarizare emise în 08.01.2017 și 02.04.2018 emise de părâtă și cererea obligarea a părâtelei să emită o nouă dispoziție de salarizare cu încadrarea reclamantului în prevederile anexei II din Legea nr. 153/2017–Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și Asistență Socială”-Cap. I pct. 2–Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar - Nota 1, precum și obligarea părâtelei la plata diferențelor salariale potrivit noii încadrări, începând cu 01.01.2018, actualizate cu indicele de inflație, considerând instanța că anexele la lege nu prevăd salarizarea pentru „funcția publică dublată de calitatea de personal de specialitate - medic primar” invocată de reclamant.

În prezent această cauză se află în recurs la Curtea de Apel

Prin sentința civilă nr/14.11.2018 pronunțată de Tribunalul- Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr, au fost anulate dispozițiile emise de Directorul executiv al D.S.P. ... în 26.01.2018 și 14.02.2018, fiind obligată părâta DSP să emită reclamantei o nouă dispoziție de salarizare, începând cu data de 01.01.2018, pentru funcția publică inspector, grad asistent, gradația 2, cu un nivel al drepturilor salariale stabilit conform dispozițiilor Legii 153/2017 - Anexa II, Capitolul I pct. 2 , lit. a, subpunctul 1, în acord cu Nota 1, punctul 1 din aceeași Anexă.

În prezent cauza se află în recurs la Curtea de Apel

Nu a fost identificată jurisprudență a altor instanțe din țară sau a instanțelor internaționale relevantă cu privire la această chestiune de drept.

4.a. Evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței naționale consultate

După cum se observă din jurisprudența națională identificată de completul de judecată este neunitară, întrucât instanțele de fond au pronunțat hotărâri prin care au respins cererile reclamantilor de obligare a părâtelor Direcțiile Sanitare Publice la stabilirea salarizării funcționarilor publici din serviciul de control cu calificarea de medic, conform Anexei nr II la Legea cadru nr. 153/2017, cât și hotărâri prin care au admise aceste cereri și obligate părâtelele la salarizarea reclamantilor medici funcționari publici din serviciul de control din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, conform Anexei nr II la Legea cadru nr 153/2017, iar instanțele de control judiciar s-au pronunțat doar în câteva cazuri, majoritatea cauzelor fiind în prezent nesoluționate în mod definitiv.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Chestiunea de drept ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casată și Justiție, o constituie „Dacă în interpretarea Notei 1 pct. 2 capitolul I din Anexa II–„Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială” la Legea cadru nr. 153/2017, din categoria personalului de specialitate din direcțiile

de sănătate publică face parte și personalul încadrat în Serviciul Control în Sănătate Publică din Direcțiile de Sănătate Publică cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale în igienă, medicina muncii, sănătate publică, prevăzut la art 5 alin 4 din Ordinul nr. 1078/2010 al Ministrului Sănătății.”

Curtea de Apel constată că în legislație nu este definită noțiunea de „personal de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică”, menționată în Anexa II la Legea cadru nr 153/2017, o noțiune similară fiind identificată în cadrul art 27 alin 1 din Legea nr 95/2006, care face referire la personalul de specialitate împoternicit de instituțiile cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat, conform normelor generale și specifice elaborate de către acestea și aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Direcțiile de sănătate publică sunt instituții cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat, aşa cum rezultă din art 23 din Legea nr. 95/2006, care prevede că regulamentul de organizare și funcționare, precum și structura organizatorică ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății, în aplicarea acestei norme legale fiind emis Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 5 august 2010.

Cum potrivit dispozițiilor art 5 din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, din personalul care este încadrat în cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, doar funcționarii publici din serviciul de control în sănătate publică au atribuții de control, din coroborarea prevederilor Ordinului nr 1078/2010 cu dispozițiile art 27 din Legea nr 95/2006, care prevede că personalul de specialitate împoternicit de instituțiile cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat are atribuții de control, atribuții enumerate în această normă legală, rezultă că funcționarii publici din cadrul serviciului de control în sănătate publică din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică sunt personal de specialitate, în înțelesul Legii nr 95/2006.

Or, prin art 5 alin 3 din Ordinul nr 1078/2010 s-a prevăzut că personalul direcțiilor de sănătate publică este constituit din funcționari publici, precum și alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică (serviciile de supraveghere și control boli transmisibile, evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă, evaluarea și promovarea sănătății, respectiv laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică) și personalul compartimentului administrativ și menenanță - care sunt personal contractual.

Art 5 alin 3 din Ordinul nr 1078/2010 nu prevede că personalul din cadrul direcțiilor sanitare este constituit din funcționari publici și personal medico-sanitar și auxiliar sanitar ci faptul că este constituit din „funcționari publici, precum și alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar (...)", ceea semnifică faptul că și funcționarii publici pot fi personal medico-sanitar.

În același timp, art 5 alin 4 din Ordin menționează faptul că în cadrul serviciului de control în sănătate publică activează personal cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii, sănătate publică, precum și alte categorii de personal, din coroborarea acestei norme legale cu dispozițiile art 5 alin 3 din Ordin rezultând că aceste persoane cu atribuții de control și pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă sunt funcționari publici, celelalte persoane cu pregătire profesională în medicină fac parte din departamentul de supraveghere în sănătate publică, fiind personal contractual.

În consecință Curtea de apel constată că în raport de dispozițiile art 5 alin 4 din Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010 și art 27 alin 1 din Legea nr 95/2006, o condiție de încadrare în serviciul de control în sănătate publică este ca funcționarul public să aibă pregătire profesională în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii, sănătate publică, cu excepția persoanelor cu studii superioare a căror pregătire profesională este necesară în desfășurarea activităților de control, chiar și în cazul șefului Serviciului de control în sănătate publică fiind prevăzut prin art 16 din Regulamentul de organizare și funcționare a direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, aprobat prin Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1078/2010, ca și condiție de

ocupare a funcției publice să aibă pregătire profesională de medic specialist/primerar în specialitățile de igienă sau sănătate publică.

De altfel, condiția studiilor universitare de licență, respectiv studii superioare de lungă durată, specializarea medicină și a gradului de medic primar igienă, a fost prevăzută în Ordinul nr...../19.05.2011 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, depus la doar în copie, ordin prin care a fost aprobată organizarea concursului pentru funcția publică de conducere de șef serviciu control în sănătate publică din cadrul Direcției de Sănătate Publică a județului, funcție publică pe care a ocupat-o anterior reclamanta.

În același timp, art 27 din Legea nr 95/2006 nu distinge între personalul contractual și funcționarii publici, prevăzând doar faptul că persoanele care exercită activitatea de inspecție sanitată de stat, activitate de inspecție desfășurată și de funcționarii publici din cadrul serviciului control în sănătate publică din cadrul direcțiilor de sănătate publică, indiferent de poziția ocupată în cadrul serviciului, sunt personal de specialitate.

În aceste condiții, încrucișat pentru desfășurarea activității de control în sănătate publică este necesar ca persoanele care desfășoară activități de control să aibă pregătire de specialitate, Curtea de apel este de opinie că funcționarii publici cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale în igienă, medicina muncii, sănătate publică, prevăzuți la art 5 alin 4 din Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010, fac parte din „personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică”, prevăzut în Anexa nr II la Legea cadru nr 153/2017.

Un alt argument în sprijinul acestui punct de vedere îl constituie faptul că Anexa II la Legea cadru nr 153/2017 nu face referire în mod exclusiv la personalul de specialitate contractual din cadrul unităților sanitare clinice sau din cadrul direcțiilor de sănătate publică ci și la funcționarii publici din cadrul serviciului de control în sănătate publică, care au calificare în igienă, medicina muncii, sănătate publică.

Astfel, legiuitorul a înțeles să prevadă chiar în Anexa nr II la Legea cadru nr 153/2017, un drept la majorarea salarială care este aplicabil doar funcționarilor publici cu atribuții de control din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, respectiv, la pct 14 din tabelul de la pct 1.4 cap. I Anexa II la Legea -cadru nr 153/2017 a prevăzut că beneficiază de majorarea salariului de bază avut cu un procent de 7,5%, personalul „care desfășoară control în sănătate publică - direcția de sănătate publică”.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 519-520 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea Notei 1 pct. 2 capitolul I din Anexa II – „Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială” la Legea cadru nr. 153/2017, din categoria personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică face parte și personalul încadrat în Serviciul Control în Sănătate Publică din Direcțiile de Sănătate Publică cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale în igienă, medicina muncii, sănătate publică, prevăzut la art 5 alin 4 din Ordinul nr. 1078/2010 al Ministrului Sănătății.”

Dispune înaintarea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În temeiul art 520 alin 2 Cod pr civilă, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică de la 19 Martie 2019.

PREȘEDINTE,

Judecător,

Judecător,

.....
Grefier,
.....